

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ในยุคโลกาภิวัตน์ องค์กรธุรกิจมีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงมากขึ้น และผลจากภาวะเศรษฐกิจโลก ภัยธรรมชาติ การก่อการร้าย และสภาวะทางการเมืองของไทยมีผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจในทุกภูมิภาคทั่วโลก

ภายใต้ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคปัจจุบัน หากผู้ประกอบการ ยังคงประกอบธุรกิจแบบเดิมๆ โดยไม่มีการพัฒนารูปแบบวิธีการดำเนินธุรกิจ ให้ทันสมัยเพื่อให้ สามารถก้าวทันกับสภาพการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ อำนวยความสะดวก รวดเร็ว และความถูกต้องแม่นยำในการในการดำเนินกิจการอย่างเหมาะสมกับ สภาวะการณ์ปัจจุบัน จะส่งผลให้องค์กรนั้นเสียโอกาสอย่างมากในการดำเนินธุรกิจ

การวิจัยหาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการสื่อสารในองค์กรธุรกิจขนาดกลาง อย่างเหมาะสมในประเทศไทย จะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจของไทยมีการ ตื่นตัวที่จะพัฒนารูปแบบในการดำเนินธุรกิจและเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้ประกอบการธุรกิจมีการนำ เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมมาใช้ในการบริหารจัดการการสื่อสารขององค์กร และจะส่งผล ให้องค์กรต่างๆ มีการพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นในที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการสื่อสารในองค์กรธุรกิจขนาด กลางในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1.2.1 เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการสื่อสารในองค์กรธุรกิจขนาดกลางใน ปัจจุบัน

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ข้อดี-ข้อเสียของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการสื่อสารในองค์กร ธุรกิจขนาดกลางในรูปแบบต่างๆ เพื่อชี้แนะแนวทางการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสมต่อไป

1.2.3 เพื่อหาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการสื่อสารในองค์กรธุรกิจขนาด กลางให้มีความทันสมัยและชี้แนะการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อ การดำเนินธุรกิจ

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการสื่อสารในองค์กรธุรกิจขนาดกลางในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยมีขอบเขตการวิจัยดังต่อไปนี้

1.3.1 รูปแบบการวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้อาศัยรูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก และใช้การวิจัยเชิงปริมาณมาประกอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลความต้องการและความคาดหวังของผู้ประกอบการในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสื่อสารในองค์กรอย่างเหมาะสม โดยการศึกษาข้อมูลจากประชากร 2 กลุ่ม

1.3.2 ประชากรที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาข้อมูลจากประชากร 2 กลุ่ม ได้แก่ ประชากรกลุ่มที่ 1 คือบุคคลทั่วไปซึ่งทำงานเป็นพนักงานขององค์กรธุรกิจขนาดกลางในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งกลุ่มเป้าหมายมีทั้งผู้บริหารระดับสูง และผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับล่าง/หัวหน้างาน/เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน การเลือกกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) อย่างง่าย ตามตารางหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน

นอกจากนี้ จะเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มที่ 2 คือ ผู้บริหารองค์กรหรือนักคอมพิวเตอร์ในองค์กรธุรกิจขนาดกลางในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการสื่อสารในองค์กรธุรกิจขนาดกลาง ซึ่งการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บ ประมวลผล และเผยแพร่สารสนเทศ ซึ่งรวมแล้วคือเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม

1.4.2 การสื่อสาร หมายถึง การสื่อสารเป็นการถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ความรู้สึก ความคิด หรือการกระทำต่างๆ โดยมีเจตนาที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลที่ทำการสื่อสารด้วย นั่นคือ การเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจ ทศนคติ และพฤติกรรมที่แสดงออกโดยเปิดเผย

1.4.3 องค์กรธุรกิจ หมายถึง การดำเนินธุรกิจการเกษตรให้เกิดผลิตผลจากการเกษตรและจากการจัดหา เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบการแปรรูปโดยระบบอุตสาหกรรมให้ได้ผลิตภัณฑ์ตามต้องการและให้มีการสูญเปล่าน้อยที่สุด รวมทั้งการจัดจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ผลิต

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังต่อไปนี้

1.5.1 สามารถให้แนวทางพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการสื่อสาร
ในองค์กรธุรกิจขนาดกลางในประเทศไทยอย่างเหมาะสม

1.5.2 เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน โดยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับการ
ประกอบธุรกิจให้ทันกับการพัฒนาด้านวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อส่งเสริมให้
ผู้ประกอบการมีการพัฒนารูปแบบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการสื่อสาร รวมทั้งเป็นการ
ส่งเสริมให้มีความเจริญก้าวหน้าในด้านการจัดการองค์กรอย่างยั่งยืนต่อไป

1.5.3 ผลงานวิจัยได้รับการเผยแพร่ในการประชุมวิชาการ หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ
ด้านการบริหารธุรกิจ หรือด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ